

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY!

<p>Szerkesztőség: Weisz Márk könyvkereskedése, hová a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Kéziratok nem adatnak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 8 kor. Fél évre 4 kor. Negyed évre 2 kor. Egyes szám ára 16 fillér. Megjelen minden vasárnap reggel.</p>	<p>Kiadóhivatál: Weisz Márk könyvkereskedése, hová az előfizetési és hirdetési díjak küldendők. Nyilttér petit sora 60 fillér.</p>
---	---	--

Csongrád javáért.

Azt tartjuk, hogy az emberek társas lények lévén, az ujságíróknak nem az a kötelessége, hogy folyton azt keresse, ami elválasztja és rossz világításba helyezi, ellenszenvenessé teszi az embereket egymás iránt — hanem azt állítsuk homloktérbe, ami közelebb hozza, egy célhoz gyűjti az embereket. Ami egy város lakosságát, úgy szólván, egymás mellé közelebb hozza, s egyesíti karjaikat, erejüket, hogy minden igyekezetüket ne csak arra fordítsák, hogy egymást pusztítsák, egymást guny tárgyává tegyék. Különbösen is az embertársaik becsületén ejtett sérelmek nem lehetnek jó izlésű emberek előtt örömteljes dolgok,

Csinálják azt mások, amíg meg nem unják. Mi — én legalább csak — sajnálni tudjuk, mikorhol egyik, hol másik lap ilyen dolgokkal foglalkozik.

Én ez emberekben azt nézem, ami a közügyre nézve előnyös lehet, s e tekintetben épen jelenlegi főbírákat és főjegyzőket olyan embereknek látom, akikről kár csakis a gyűlölet, vagy ellogultság hangján beszélni, mert csak akkor lenne joga ennek a vad inquizitor felfogásnak — ha mind a két férfiben nem találnánk semmi jó tulajdönt, amelyet hasznosítani lehetne a város javára nézve.

Már pedig — ha a volt sza-

badelvü párt ma is minden ok nélkül elátkozná újra L. Tóth István főbíró és a függetlenségi párt viszont meggyanusitaná Sóhlya Gyula főjegyzőt most is minden nap, mint a boldogtalan emlékü pártharcok idejében — akkor ezzel igazságtalan és másodszor nagyon káros dolgot művelnének a város jövőjére nézve.

Először igazságtalan lenne eljárásuk — mert pártszempontból akármilyen sok borsot törtek kölcsönösen egymás orra alá az említettek és akárhányszor cselekedtek olyan dolgot is, amit nem lehetne rendes körülmények között helyeselni — de mind a két előkelő tisztviselőnek — van igen sok olyan jó tulajdonsága is, amit nemcsak sok előnnyel lehetne a város jövőjére nézve. Ám ha megösmernék saját maguk is azt, ami bennük erkölcsileg értékes és tiszteletre méltó — bizonyosan rokonszenvesek lennének a más párton levő közönség előtt is.

Röviden csak azt akarjuk elmondani, hogy reméljük, miszerint ez a két sok szép tulajdonnal bíró férfiú, akik most a város élén állanak, azt fogja egymásban nézni, amit egymás lelkében érdennek fognak találni — s nem fogják idejüket eltölteni annak keresésével, hogy melyik lát a másikban nagyobb hibát?

Hogy közös erővel fognak haladni a város fejlődésén — azt sok jelből örömmel látom. Először az

is jó jel, hogy a legutolsó közgyűlésen a főjegyző ur a legnagyobb nyugalommal és higgadtsággal teljesítette előadói szerepét.

A másik örömdetes jel az, hogy L. Tóth István főbíró ur, minden nemes eszmét, bárha az mástól is származik, egész lelkesedéssel támogat, s így ha a villanyvilágítás kérdését a főjegyző megtudja valószínűsíteni ezt nagyrésztben tisztársának, a főbíró ur lelkes támogatásának fogja köszönhetni.

De hát nem az volt a célja soraimnak, hogy dicsérjem és egymás iránt való tiszteletre serkentsem én a főbb hivatalnokokat, azokat, akik vezetik Csongrádvárosát — hanem az volt a célom, hogy marakodások helyett, kérjem meg a csongrádi kereskedő és iparos urakat, hogy nem lenne-e jó, ha ők is munkába lépnének egymás mellett a város közügyei érdekében? Ha pl. valamelyik nap összegyűlének és elhatároznák, hogy kérést intéznének a közgyűléshez abból a célból, hogy tennének lépéseket aziránt, hogy Csongrád város az országban alapítandó gyárak közül legalább egyet kapjon; Az országban elhelyezendő magyar ezredékből legalább egy-két zászlóaljot kapjon, a háziipar fejlesztésére szánt államsegélyből legalább Csongrádnak is jusson egy-két olyan gyártelep, amelyben néhány száz munkásnő található foglalkozást.

S végre tanácskoznának a fő-

T Á R C A.

Beszélgetés a villanyról.

(Egy villany lámpa lángja havonta 40 krajcár.)

— Hát mondja sógor, megszavalja-e kend az utcai világítást?

— Nem én!

— Hát miért nem!

— Azért, mert nekem nem kell villanyvilágítás. Egyszerre nem akarok nagyot ugrani a sötétségből a legfényesebb világításba. Ha már kell fényesség, hát legyen petróleum világítás. Ilyen szegény községnek az is jó. Spóroljunk. Majd ha lesz sok pénzünk akkor legvük villany.

— Ej, ej sógor. Hát csak igaz marad a példa beszéd, hogy vak vezet a világtalant és a fősvény többet költ, a rest többet jár. Hát hogy akarja maga 23 ezer ember ügyét képviselni és hogyan mer kend szavalni mint város atya a villanyvilágítás ellen, mikor nem is ismeri a dolgot s azt hiszi, hogy a petróleum az olcsóbb?

— Az igaz, hogy a villanytársulat

ajánlatát nem ösmerem, de tudom, hogy Pesten és ott a hol még a régebbi árak mellett vezették be a világítást — ott még óránként 8 fillérbe kerül, addig Csongrádon — mert a telep készen van már Szentesen — már csak 2 fillérbe kerülne.

— Hiszen a petróleum többbe kerül.

— Nem tudom, mert nem számítottam. De mai naptól fogva számítom.

— Csak számoljon kend utána, megfogja látni, hogy a petróleum drágább mint 2 fillér, sőt kisebb szobáknak ad még olcsóbb világítást is a villany, amelyik másfél fillérbe kerülne óránként.

— De azért talán mégis olcsóbb a petróleum berendezés, mert ide csak 300 lámpa kellene és azokba egy kis olaj.

— Vajon? Hát azt hiszi kend, hogy az a kis olaj nem drágább, mint az a semmi, a mit villanyáramnak nevez a tudomány?

— No, hát számítsuk ki, hogy mibe kerülne 300 drb. lámpa oszloppal petróleummal? Lámpa gyújtó fizetésével együtt.

— Jó, hát számítsuk. A 300 drb. erős utcai vaslámpa, árjegyzék szerint 1500 frt. tölgyfaoszlopok beállításával és befestésével együtt 500 frt.

— Nohát ez csak 2000 frt.

— De ez csak mint évi 120 frt. kamatveszteség szetepele, (mint 2000 frt. kiodobott pénz kamata.

— De most jön az igazi évi teher. Mert 300 utcai átlag naponta 7 órai égéssel számítva naponta 7 órai ténne, ami évente pedig 7565 frtra rugva (Szentesen 9000 frtba került a petroleum kontó évente.)

— Anye . . . Hát itt is bele kerül majd annyiba, mert még ebbe nincs bele számítva az, amit ellop majd a lámpa gyújtogató és lámpa tisztító, akiknek szintén évi fizetése lesz vagy 900 forint

— Szóval a petróleum világítás bele kerülne a szegény csongrádiaknak 8100 frtjába, holott a villanyvilágítás 300 utcai ivilámpa és izzólámpa mellett belekerülne évente 6800 korona vagyis 3400 frtba; azért csak ennyibe, mert a gépészt, szemet, fűtő munkásokat és lámpa gyújtogatókat a szentesi telep látná el.

— Ezt nem értem, ezt a nagylelkűséget.

— Hát nem nagylelkűség ez, de üzlet, mert a telep ezt a 3—4 ezer frt költséget kinyerné Csongrád közönségén, a

lött — hogy miként lehetne megszerezni a holt tiszai halászat jogát a gróf urtól, akinek ez a jog semmit nem jövedelmez, Csongrádnak pedig nagy jövedelmet nyújtana.

Ha a kereskedők és iparosok felkérnék az említett két főtisztviselőt, hogy vegyenek részt ők is az értekezleten és a közgyűléshez felterjesztendő kérelmüket pártolólá ajánlják a képviselő gyűlésen — lesz sikere kérésüknek.

Persze ezt nem elég egyszer kérni — hanem folyton dolgozni kell ebben az irányban.

Szintén a kereskedők sürgethetnék azt a régóta vajudó ügyet, is, hogy itt a csendőrség vegye át a belterületen a közrendőri szolgálatot.

Vagy ott lenne pl. a gyümölcs-kereskedés érdekében ezer teendő, a Tisza-Duna csatorna ügyében még több tenni való?

De hát éppen ezért minden hónap első vasárnapján összekellene gyűlni a főbb tisztviselőkkel együtt a város hazafias polgárainak, kereskedőknek és iparosoknak értekezletre és értekezlet után egy barátságos lakomára.

Hogy ez előnyösebb lenne a város fejlődésére, mint a folytonos marakodás — ezt tagadni nem lehet.

Óriási vagyon ajánlása.

(A trójai fa ló újabb kiadásban.)

A hazai r. t. ajánlata azt mondja, hogy ő 135.000 koronáért hajlandó a hálózatot (mert a gyártelep már megvan Szentesen) felszerelni és átadni, s így »mintegy 135.000 koronás berendezés és tulajdonosává« juttatja Csongrádot.

Hát csak nem akarja elhíttetni velünk, hogy az a 300 drb. lámpaoszlop és 300 drb. utcai lámpa meg néhány mázsa sodrony ennyit ér?

Tessék világosan beszélni velünk és azt mondani, hogy az utcai bevezetést, a felszerelést ingyen csinálom — hanem csak fizessen a város a világításért évente ennyit és ennyit, vagy most egyszer s mindenkorra (?) ennyi összeget.

Ezt érteni fogjuk — mert azért nem

mennyiben bizonyos, hogy lenne itten s vagy 1100 lángra megrendelő, aminek évi összege 12 ezer forintot jövedelmezne a gyárnak.

— Így már értem. De hát mennyi is lenne egy hónapra a magán házakban egy kisebb villanyláng?

— Egy hónapra 40 krajcár, ami naponként 1 és 1/4 krajcárba esik. Ennyit pedig a petróleum lámpa is elfogyaszt ugy-e?

— El ám, még többet is!

— No hát ezek után azt mondom, hallja sógor, hogyha Abanyi Pál is bevezeti házába a villanyt, akkor én is bevezetem az istállóba — mert ott a legveszedelmesebb a petróleum világítás — ha megkaphatnám azt 5 koronaért évente.

Erről lehet még beszélni; mert akkor a 300 utcai láng és a magánvilágítás is olcsóbb lehetne, ha erre többen rá állnának s olcsóbb lenne a tűzbiztosítás is az ilyen háznál.

vagyunk falusiak, amiért Csongrádon lakunk!

A leghelyesebb megoldás az lenne, hogy a közvilágításra a számított 6800 koronát (esetleg 6000 koronát) fizesse évente a város, de viszont azért a jogért, hogy megengedi az utcai vezeték a magánosok házaikhoz is felhasználni — köteles a gyár ingyen felállítani és gondozni az összes lámpa oszlopokat és lámpákat, szóval a felszerelést: köteles világítani a Csongrádtól a vashidig terjedő 6 kilométer utat és köteles minden magán láng után 15%-ot Csongrádnak vissza téríteni, mint társ üzlet tulajdonosnak a vállalatához.

Ekkor 1500 magánláng 18 ezer frt. jövedelme után ingyenbe kerülne a világítás.

Ha pedig a város fejlődik és kiépül a Tisza-Duna csatorna — akkor a társulat örülhet, hogy jó üzletet csinált.

Csongrád is meglehetne elégedve — mert 40-50 ezer magán láng után óriási összeget tenne el a kasszába a város is, a társulat is, holott ha ma kifizetné a 130.000 koronát, akkor pár év múlva átkozhatná az előjáróságát, hogy nem látta előre — miszerint a társulat évente száz ezreket fog felszedni Csongrád lakosaitól.

Ez nem első eset!

Épen Budapest székesfőváros polgármestereit és tanácsát sikerült így lefőzni a villamos vasutakkal éppen annak a »hazai villanyos r. társaság«-nak, holott Párizsban milliókat jövedelmez a városnak ez a szerződés, mert ott a magyar főváros példáján okulva, kikötötték — hogy a jövedelemből bizonyos részt kapjon a város.

UJDONSÁGOK.

— A közönség érdekében. Aki ért valamit a közvilágításhoz és a városok haladásának kérdéseit ösmeri, azelőtt a villanyvilágítás nagy előnyeit nem kell nagyítanunk.

A hazai r. t. ajánlata a magánosokra nézve igen olcsó — mérsékelten olcsó.

De éppen nem olcsó a közvilágítás, mert 300 utcai villanylámpa évente 22 koronával számítva: így belekerülne 6600 koronába a városnak, holott ha magános ember 50 lángot bevezet, már olcsóbb árat számítanak fel neki.

Aztán a város 300 láng ellenében, még is azért megérdemelné, hogy erre tekintet legyenek, mert a Ganz-gyár azt hangoztatta, ha hogy a város 1500 magánlángot biztosítana, a mi 18.000 frt évi jövedelem lenne a gyárnak, akkor a 300 utcai lámpát a város már majdnem ingyen kapná.

Az, hogy a társulat felszereli a vezetékét 240 oszloppal Szentes-től Csongrádig és Csongrádon újra 300 oszloppal és lámpással, az talán csak nem ér meg 130.000 koronát? Mire alapítja tehát követelését éppen 135.000 koronára? Jó lenne tárgyalásba venni azt a kérdést, hogy ha itt 1500 lángra megrendelőket tudunk gyűjteni neki — akkor mennyiért hajlandó felszerelni és világítani a várost és az utat a vashidig? Mert remélhetőleg Szentes is kilogja kötni feltételül a Kurcától a vashidig való világítást — a mi nem is

képzelnék, hogy mily nagy előny volna a két város forgalmára, piacára nézve?

— **Halálozások.** Kovács Elemér községi jegyzőt és nejét Vészits Mariska urasszonyt nagy szomorúság érte, f. hó 16-án, amikor 10 hónapos gyermekük Erwinke hirtelen kiszünetelt szerető édes anyja karjai között. A mélyen sujtott szülők gyászában osztozik a részvételjes nagy közönség is. A bánatos család a következő gyászjelentést adta ki: Kovács Elemér és neje Vészits Mariska, úgy a magok, mint gyermekeik Elemérke, Andorka és számos rokonaik nevében bánatos szíjvel jelentik, felejthetetlen drága gyermeküknek, illetve testvérkéjüknek, Erwinke f. hó 16-án délután 1/2 6 órakor, életének 10-ik hónapjában történt váratlan elhunytát. A megboldogult kis Angyalka földi maradványai folyó évi július hó 18-án délelőtt 9 órakor fognak a róm. kath. vallás szertartásai szerint beszenteltetni és a helybeli sírkertben az örök nyugalomnak átadni. Csongrád, 1905. július 16-án. özy. Kovács Imréné szül. Wagner Anna, Vészits Lajos és neje Tari Róza nagyszülők. Angyal kellett az Istentek!

Mint értesülünk Szelhoffer Károly máv. főmérnök és műhely főnök folyó évi július hó 18-án este fél 9 órakor, életének 48. évében, hosszas szenvedés után Temesváron elhunyt. A temetés folyó hó 20-án délután fél 6 órakor nagy részvét mellett ment végbe. Nyugodjék békében.

— **Katonaságot kérünk.** Mégis felháborító az a bánásmód, hogy mivel Csongrád megye városainak nincsenek hatalmas protektorai Bécsben — az egész megye összes városait mellőzték az állandó katonai elszállásolásnál. Egyedül Szegeden van egy ezred gyalogság és lovasság elhelyezve, holott Brassó, Szeged, Temesvár, amelyekben a lakosság német, zsufolya van katonasággal, s ezáltal milliók vándorolnak az ottani polgárok zsebeibe. Hát a csongrádi, szentesi és hódmező-vásárhelyi kereskedőkben lehetne annyi erkölcsi bátorság, hogy követeljék előjárásaiktól, — tegyenek lépéseket e tarthatatlan helyzet megváltoztatására. Először azt kellene tenniük, hogy egy építő vállalkozót találjanak aki hajlandó legyen 40 évi hasznobér ellenében felépíteni a kaszárnyát Csongrádnak, úgy hogy a város egy fillért se költjön rá — hanem a vállalkozó felépítse és 40 évig szedje a hasznobért s akkor ingyen a város tulajdonába kerül a kaszárnya. Aki a forrásokat tudja, az találhat akár hány gazdag építési nagyvállalkozót — akik szívesen, nagy örömmel mennek bele ilyen vállalatokba, mert a kaszárnyák évi bérét az állam fizeti s ez biztos 6% jövedelem.

— **Tömörkény és Csany.** Varga Mihály csanyteleki plébános urnak meg van az a nagyérdeme, hogy lelkesedni tud, s alkotni is. lme a szépen restaurált templom után most a község haladásán, fejlődésén buzgolkodik, amelyre nézve a legény egyesület díszes új házát nem is említve, igen hasznos intézmények létesítésén fáradozik: mint p. u. az állami segélylyel biztosított országos munkás pénztár meghonosításán, a temetkezési csoportba való belépés útján, továbbá a tejszövetkezet és községi tűzbiztosítás létesítésén. Mult héten volt az országos tejszövetkezési felügyelőség részéről, illetve a földművelésügyi minisztérium részéről egyik kiküldött, s abban állapodtak meg, hogy e hó 30-án, vasárnap tartják meg az alakuló nagygyűlést. Csanytelek és Tömörkény gazdai tömegesen készülnek a lelkes plébános biztatására belépni a tejszövetkezetbe, jól tudván, hogy a magyar gazdának az önálló vámtérület mellett egész erejét az állattenyésztésre, kertészetre és gyümölcs termelésre kell fordítani — különben Ausztria kegyelmére szorulnánk továbbra is a búzával, amelynek addig nem lesz

Teljesen ártalmatlan arcszépitőszert. a „Kamilla krém.“ Hatása bámulatos. Ára 1 kóna. Kapható kizárólag a készítőnél: Balkányi Lajos a „Megrájtó“-hoz címzett gyógyszerértárában Csongrádon. (Hasonnemű' de értéktelen készítményekről óvakodjunk.)

ára, amíg itt gyáripart nem teremtünk, amely jó áron itthon tudja elfogyasztani a magyar búzát. Persze egy kis időbe fog kerülni, amíg az osztrák gyárosok Magyarországon fognak építkezni — de minden tejszövetkezet egy-egy ökölcspás lesz, abban a küzdelemben, amelyet Ausztriának kizipolyozó polyp fejére ütünk. Mert ha nem termelünk bolondjába csak búzát, és búzát, hanem koplaltatjuk a sógort: akkor szépen itt fogja hagyni a pénzét a magyar búzáért — holott mi most kivisszük neki a búzát és behozzuk érte az osztrák rongy portékát. Hát a csongrádi gazdák is szervezkedni fognak a tejszövetkezet megalakítására aratás után — mert előbb Pató Pál megakartá várni, hogy lefőzze őt a kis Csanytelek is.

— **Ujságírók összejövetele.** A fővárosban több száz ujság és több ezer ujságíró van, akik megtudnak lenni folytonos személyeskedés és marakodás nélkül. Sőt ujságírók egymást mindig kollégiális rokonszenvvel említik lapjukban. Csongrádon ez talán idővel úgy lesz — most azonban olyan nagy dolog erről beszélni — hogy majdnem lehetetlen. Hiszen Csongrád annyira hátra van még, — hogy itt soha senkiről jót nem beszélnek nyilvános helyen s az a főmulatsága a csongrádiaknak ha pletykázhatnak a mások becsülete árán. Pedig itt is vannak ám igen derék, kedves és jó emberek — csak le tudnának szokni a folytonos csufolódásról, erről a falusi, parasztokhoz sem illő szokásokról, amelylyel egymást kisebbítik, piszkálják, holott érdemesek lennének arra, hogy tisztelje, becsülje a közönség. Lapunk mult számában közzé tett felhívásunknak lett eredménye amenyiben mult vasárnap éjfélig együtt tanácskozott e kérdéssről több ujságíró. Ma is ott leszünk a világtalan s néptelen kertben, — s talán akad egy két elvtárs akinek a szerény társaság nem fog derogálni.

— **Polgári iskola helyett aljmnázium.** A mult héten több csongrádi lakos kérvényt intézett a képviselő testülethez e tárgyban, — amely kérvényre még a leg-sárgafeketebb pecsovcis sem követelheti a bélyegyet — nemcsak mert ex-lex van: de mert ez bélyegmentes, közügyről lévén szó.

— **Zeneestély.** A Magyar Király Szállodában ma vasárnap különleges Zene estélyt rendez, a vendéglős ugyanis be mutatja a közönségnek a technika legújabb vívmányait. Stelamont zongoraszerű hangszert számos új darabokkal és az Óriás Gramofónt. Közbe Lakatos Pista zenekara közreműködik. — Számos pártfogást kér Goda István vendéglős.

— **Derék főbíró.** Hát eddig nem nagyon fáradt az előjáróság azért, hogy az adófizetők érdekében és kérelmére akár csak egy szalma szálát is tovább tett volna. Mindjárt kész volt a felelet — ha ilyen dologról volt szó: hogy nincs rá pénz. Pedig nemrég 1000 koronát osztottak ki jutalmul. Annál dicséretesebb dolog aztán, hogy végre akadt egy főbíró aki a saját pénzén gondoskodott arról, hogy a közönség ohajtása teljesüljön — s a napokban állította fel a főtér árnyas tásorában a hat ülő padot, amelyet estén-

ként, sétáló közönség örömmel foglal el. Most csak arra kérjük, hogy lenne szives aziránt is intézkedni, hogy a népkertet is néhány lócéval ellása az előjáróság — s a tuberkolozis terjedése ellen megvédjék az ott sétáló gyermekeket, akik a portengertől lélegzeni sem bírnak.

— **Nem számítási hiba.** Ne hogy a hazai v. r. t. elfelejtse a sajtó hibák létezését, konstatáljuk, hogy tárca közleményünkben a »lámpa beállításával és a vezeték feltevésevel«, továbbá »a két lámpa gyújtó fizetése 400 frt. s végre »300 utcai lámpa átlag 7 órai égéssel« így olvasandó, a sajtó hibák elmaradt korrekturája helyett.

— **Rendőri hírek.** F. hó 18-án a helybeli hetivásár alkalmával a piactéren 2 drb. zsebkendőt találtak egy kis kulccsal egybekötve. Az egyik zsebkendő csücskében 10 korona van csomózva. Igazolt tulajdonosa a rendőrbiztosnál átveheti. — F. hó 19-án ugyancsak a hetipiacon találtatott egy zsebkendő kis kulccsal együvé kötve. Tulajdonosa jelentkezék a rendőrbiztosnál, hol kellő igazolás után átveheti.

— **Kereskedelmi Társulat érdeme.** »Kereskedőink egy része folyton azt emlegeti, hogy a helybeli »Kereskedelmi Társulat«-nak nincs létjogosultsága, nem felel meg hivatásának. — Ezt a téves állítást legújabbban a vasuti menetrendben behozott újítás cáfolja meg, mely kizárólag a helybeli »Kereskedelmi Társulat« derék vezetőségének az érdeme. — A társulat vezetősége ugyanis belátta, hogy a májusi

menetrend változása súlyosan érinti városunk közönségének, de különösen kereskedőink érdekeit a személy forgalom és a posta kézhezvétele terén, tehát összerányok némiképi enyhítése és az hatrákötöttési hézag pótlása végett az a kérelmet intézte a máv. Igazgatóságához miszerint rendelné el, hogy Budapestről reggel 6 óra 35 perckor induló és Czeglédig közlekedő omnibusz személyvonatnak utiránya posta továbbítással felruházva gyorsított menettel Szegedig valamint a Szegedről d. u. 5 óra 15 perckor induló és Kecskeméti közlekedő személyvonat utja szintén gyorsított menettel Budapestig hosszabbítassék meg. A mozgalomnak lett is eredménye...» Azonban ezt a hirt egyik félegyházi lap írta az — ottani kereskedőkről.

Felelős szerkesztő: Éder János.

Társzerkesztő: Holló Adolf.

Kiadó- és laptulajdonos: Weisz Márk.

PÁLYÁZATI HIRDETMEY.

Csongrád község előjárósága a patikai mezőri állásra pályázatot hirdet; pályázhatnak mindazok, kik irni olvasni tudnak, büntetlen előéletűek és katonai szolgálati kötelezettségüknek már eleget tettek. Pályázatukat folyó évi jul hó 30-ig szóval vagy írásban a községi rendőrbiztosnál nyujtsák be.

Csongrád, 1905. július hó 30-án.

Előjáróság.

„MAYER“ gépgyár

vas- és fémöntöde részvény-társaság SZOMBATHELY.

Raktár: Budapest, V., Lipót-körút 15.

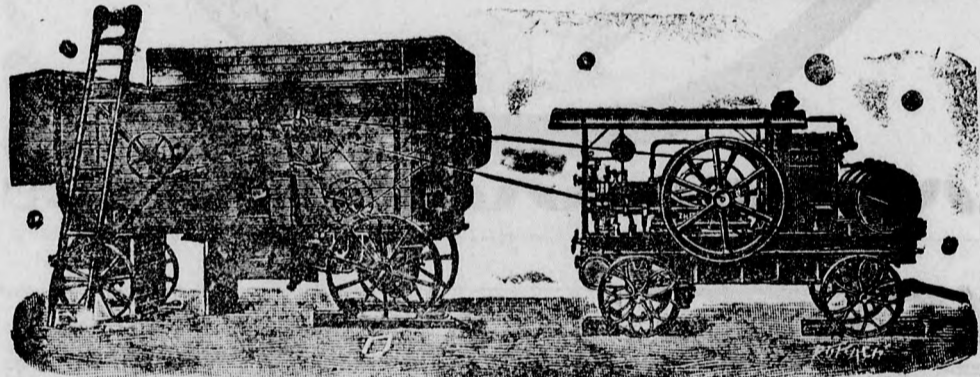
Készít mindennemű

Gazdasági gépeket, kitérő szerkezetű Benzin- és szívó-gőzmotorokat 2-50 lóerőig.

Benzinmotoros cséplőkészletek

Legolcsóbb üzem!

Tűzveszély kizárva!

Malomépítészet: Új hengerek, minden e szakmában vágó gép gyártása. Teljes műalmi berendezések.

Különlegességek: Legújabb szerkezetű csavaros és szabad. viznyomású borsajtók.

Osborne D. M. féle világhírű amerikai arató és kaszáló gépek magyarországi kizárólagos képviselősege.

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve. Kivánatra minden szükségletre külön költségvetés

RADIUM AZ Igmándi keserűvizben.

Ártalmatlanná teszi, azonkívül gyorsan és alaposan eltávolítja a gyomorban és belekben fészkelő csiráját számtalan kezdődő komoly betegségnek, elejét veszi ezzel a kóroanyag elhatalmasodásának a szervezetben. — Megrögzöttebb gyomor-, bél- s egyéb belső bajokban mint ivókura rendkívüli gyógyhatású. — Csak a fele mennyiség veendő, mint a nem radioaktiv hashajtó vizekből szokásos, vagyis fél ivópohárral, sok esetben elegendő már néhány evőkanállal is. — Kapható minden jobb gyógyszer-tár és fűszerüzletben. — Nagy üveg 50 f, kis üveg 30 f. —

Főszétküldés a forrástulajdonos: Schmidhauer Lajos gyógyszerésznél Komáromban.

Minden háztartásban áldásos, ha kéznél van.

